

Nieuwsbrief

Stichting Aold Daol'n

Open Atelier Dagen in museummolen 'Jan Pol' met kunstschilder Harm Eggens

Zaterdag 9 en zondag 10 maart 2024 gratis toegang in onze museummolen van 11:00 tot 17:00 uur.

Harm Eggens won als leerling van de lagere school in Erm in 1953 een landelijke tekenwedstrijd. Zijn juf stimuleerde hem toen om zich later verder te bekwamen in tekenen en schilderwerk. Na wat omzwervingen en de benodigde studies werd hij tekenleeraar op middelbare scholen. Ook gaf hij les in z'n atelier in Erm.

Harm heeft een passie voor het Drentse landschap en schilderde voornamelijk veel in onze regio. Zo laten we op de expositie in maart een 25-tal van zijn werken zien uit Dalen en directe omgeving. Hieronder een aquarel van de verdwenen boerderij Hoornstra aan de Brinken.

Harm maakt veelzijdig werk met stillevens, portretten, decoraties, illustraties en de bekende landschappen. Wij kiezen voor de laatste. Hiervoor maakt hij gebruik van diverse materialen zoals olieverf, houtskool, en potlood.

Tussen Kunst en Kitsch in 'De Baander' met de bekende taxateur Enno de Boer

Zaterdag 20 april 2024 in restaurant 'De Baander' tussen 13:00 en 16:00 uur gratis taxatiemiddag.

Enno de Boer is taxateur van antiek en bekend van zijn presentatie in diverse tv-programma's en het verzorgen van lezingen.

Met zijn jarenlange ervaring en kennis kan hij op deskundige wijze 'het kaf van het koren scheiden'. Welke schat heb jij thuis liggen. Is het kunst of is het kitsch?

Enno heeft altijd wel een advies of een prachtig verhaal, of het nu om schilderijen, serviesgoed, klokken, bijbels, gouden- en zilveren voorwerpen, bodemvondsten of antiek gaat. Daarnaast geeft hij een gratis taxatie.

De taxatiemiddag is op zaterdag 20 april 2024 in restaurant 'De Baander' aan de Hoofdstraat in Dalen. Om wachtrijen te voorkomen zijn er 2 tijdsblokken, nl. van 13:00 tot 14:30 uur of van 14:30 tot 16:00 uur. Je kunt maximaal vier voorwerpen laten taxeren.

Ieder kan zich aanmelden tot 1 maart 2024 onder vermelding van het aantal voorwerpen en het tijdsblok bij onze secretaris Anna Wiers-Renting. Mail: aolddaoln@gmail.com of Tel. 06-3872.6115

Bestuursinformatie

Van de redactie

Het jaar 2023 zit er alweer bijna op. Voor wat betreft de activiteiten van Aold Daol'n en Museummolen 'Jan Pol' kijken we terug op een aantal hoogtepunten uit het afgelopen kwartaal en alvast vooruit naar het nieuwe jaar.

Via de nieuwsbrief informeren we onze vrienden en delen historische verhalen en unieke oude foto's. Wij ontvingen veel waarderende reacties op het artikel over Albert Lahuis in ons vorige nummer. Het verhaal van de soldaat die in de eerste dagen van de Tweede Wereldoorlog sneuvelde voor de vrede van ons land.

Voor je ligt inmiddels de 75e uitgave van de nieuwsbrief. Dit hadden we in april 1996 nooit kunnen bedenken. Wat begon met een eenvoudig in zwart wit uitgevoerd krantje van vier pagina's is na 28 jaar uitgegroeid tot een blad van 16 pagina's met veel foto's in kleur gedrukt. De nieuwsbrief is één van de manieren waarop we het contact met onze vrienden onderhouden. Gelukkig ontvangen wij als vrijwilligers zo nu en dan leuke reacties, een stimulans om door te gaan. Ook nu veel leesplezier.

Drentse Molendag en de Molen-Fietstocht

Op zaterdag 26 augustus organiseerde Aold Daol'n haar jaarlijkse fietstocht met onderweg leuke foto- puzzelopdrachten, uitgezet door Feddie Zomers. Er vertrokken 42 deelnemers vanaf museummolen 'Jan Pol' in Dalen.

Na terugkomst konden de deelnemers op het gezellige terras van de molen onder het genot van een drankje genieten van een heerlijke pannenkoek gebakken door onze vrijwilliger Wout Hartman. Jurgen Nijenbanning zorgde met z'n accordeon voor een vrolijke sfeer. Wij ontvingen deze middag in totaal 73 bezoekers.

Dorpswandeling voor vrijwilligers 'Nij Naoberschap'

Aold Daol'n mocht op 30 september een bijdrage leveren aan een gezellige middag, opgezet voor de vrijwilligers van Nij Naoberschap Dalen. Naast een workshop door Vera van Brakel en een buffet in de Baander kregen de genodigden een dorpswandeling door het centrum van Dalen o.l.v. Henk Nijkamp. Historische wetenswaardigheden over markante gebouwen en haar bewoners kwamen aan de orde. Ook werden er veel vragen gesteld, waardoor het een interessante middag werd.

Reünie Daler familie Assen in de 'Jan Pol'

Op zondag 17 september organiseerde Grietinus Assen een gezellige bijeenkomst voor zijn familie in onze molen. Er werd genoten van de koffie met molenkoeken en de rondleiding door ons museum. Aan de hand van oude familiefoto's, welke her en der in de molen hingen, werden leuke anekdotes opgehaald. Na afloop kwamen de neven en nichten natuurlijk nog even op de foto.

Mooie opbrengst Rabo ClubSupport

Op 10 oktober werd de uitslag bekend gemaakt van de Rabo ClubSupport stemming. Aold Daol'n sleepte maar liefst € 817,35 binnen. Dit bedrag zal worden besteed aan het laten maken van een dorpsfilm. Bestuur en vrijwilligers bedanken de leden van Rabobank 'Het Drentse Land' die op ons hebben gestemd.

Aold Daol'n op de Vrijtijdsmarkt in Dalen

Ook wij waren present op 18 oktober op deze geslaagde avond, georganiseerd door Dorpsbelangen Dalen. Belangstellenden konden zich laten informeren over allerlei hobbymatige activiteiten en zich eventueel aansluiten bij werkgroepen of verenigingen in ons dorp. Enkele tientallen clubs waren aanwezig met een standje waarbij uitleg werd gegeven over hun vrijwilligerswerk.

Giny Oosterwijk en Sina Lambers waren namens Aold Daol'n en Museummolen 'Jan Pol' aanwezig. Wij mochten deze avond twee nieuwe vrienden inschrijven en ook meldde zich een rondleider voor ons museum. Al met al een gezellige en geslaagde avond.

Oktober Kindermaand groot succes

Dit jaar was de molen weer vier zondagen het domein van spelende kinderen. Op het evenement kwamen totaal 230 bezoekers af waarvan de helft kinderen. Het was elke keer weer een gezellige drukte.

Onder begeleiding van onze vrijwilligers mochten de kinderen o.a. zelf koekjes bakken, zich laten schminken, sjoelen, graan malen en afwegen, muizen vangen, klompjes gooien of spelletjes op de digitale tafel spelen.

Trouwkleidingmodeshow Aold Daol'n op herhaling

Na het grote succes van de eerste presentatie in mei ontving onze kledingcommissie onder aanvoering van Lammie Kroeze twee nieuwe verzoeken voor optredens.

Op 12 oktober genoten de ouderen in de Selkersgoorn van een prachtige bruidsmodeshow en op 14 november was woonzorgcentrum de Korenhof in Aalden aan de beurt. Met ondersteuning van bestuursleden en vrijwilligers als mannequins werd een schitterend programma gebracht. De presentatie was in handen van Hermien Boesjes als ladyspeaker. Ze droeg de toga van trouwambtenaar Bertus Groefsema en wist vakkundig en op humoristische wijze de bruidsparen te introduceren.

Er werden bijzondere creaties uit de periode 1894 -1967 aan het publiek getoond. Wat te denken van Emmy Balstra-Kip in de trouwjurk van haar overgrootmoeder of Jantje Uneken-Eggens die de trouwjurk van haar moeder showde. De jurk gemaakt van parachutestof, welke was gedragen door de moeder van Marijke Vroege - van Turenhout in 1945, maakte veel indruk. Het was een bijzonder geslaagde middag waar ieder veel plezier aan beleefde.

Historische boeken Dalen e.o. als kerstcadeau?

Aold Daol'n heeft een aantal boeken over de geschiedenis van Dalen in de aanbieding. De prijzen variëren van € 5 tot € 15 en de boeken 'Dalen in Beeld' incl. plakplaatjes en 'Op Dalerveen' kosten € 25. Even een telefoontje naar Giny Oosterwijk 06-1149.3115 en het is zo geregeld. Hierbij enkele titels: Dalen Belicht (geschiedenis van prehistorie tot 1998), Stap voor stap door Dalen en Schoonebeek (historische verhalen en foto's), Tabe

Sobats (Daler soldaten in Ned. Indië), Dalen in oude ansichten, Monumentjes (monumentale gebouwen met een verhaal), Van Grenssteen tot kunstwerk, Van Spieker tot spoorbrug, Zevenhonderd jaar Dalen (1276 tot 1976), School in het veen (70 jaar onderwijs in Dalerpeel), De kerk van Dalen, Vijftig jaar BWB-school, Geschiedenis van brandweer Dalen, Zondag in Da-

len (over de familie ten Holte).

Sint-Maarten in de 'Jan Pol'

Een ludieke actie van onze molenaar Ricardo. Hij nodigde via Facebook de kinderen uit Dalen uit om op 11 november een liedje te komen zingen bij de molen. Nou, hij heeft het geweten. Tientallen kinderen kwamen langs om wat lekkers bij hem te halen. Ook hulpmolenaar Milan was natuurlijk van de partij.

Lichtjes op oorlogsgraven

Vrijwilligers van Aold Daol'n en Oranjecomité Dalen plaatsen op kerstavond 24 december om 17:00 uur lichtjes bij het monument en de graven van de slachtoffers uit de Tweede Wereldoorlog. Ieder is van harte welkom om mee te lopen met deze plechtigheid. We vertrekken vanaf de ingang van de begraafplaats in Dalen en de rondgang zal een half uurtje duren.

Appartementencomplex 'De Boterbloem' erbetoon aan Tinie Meppelink

De eerste bewoners hebben inmiddels hun intrek genomen in het prachtige wooncomplex 'De Boterbloem' in het centrum van ons dorp. Waarom is er gekozen voor deze naam vroegen veel mensen in Dalen zich af.

Aold Daol'n werd een aantal jaren geleden gevraagd om mee te denken over een historisch verantwoorde naam voor het gebouw. Daarbij werd aangegeven dat het 4e wooncomplex, waarvan nu de grond inmiddels is uitgegraven, de naam 'De Lelie van Dalen' zou krijgen.

We hebben een aantal ideeën aangedragen waarbij de gekozen naam met stip op één stond. Daarnaast hebben we ook het idee van de presentatie in de vorm van een tegeltableau met naam en afbeelding aangereikt.

We gaan terug in de tijd naar de 50er jaren van de vorige eeuw. Ons land was na de oorlog in wederopbouw.

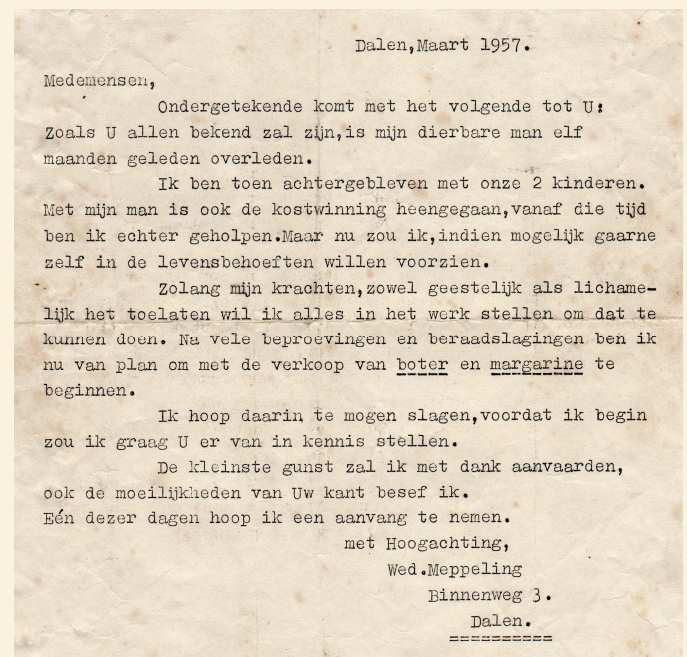
Langs het straatje de Binnenweg was nog geen bebouwing. In 1948 werd door het Bouwfonds Noord-Nederlandse Gemeenten aan de zuidzijde een huis gebouwd op grond van de familie Smits. Het nieuwe adres werd Binnenweg nr. 3. Hier woonde vanaf 6 april 1948 kleermaker Harm Meppelink met z'n vrouw Tinie Alting (beide geboren op 12-1-1921) en hun dochtertje Geertje van twee. In 1949 werd nog Hans geboren en het gezinnetje was compleet.

Op 6 april 1956 komt Harm plotseling te overlijden. Dit heeft natuurlijk veel impact op het gezin. Tinie werd van alle kanten door familie en vrienden geholpen, maar de sociale voorzieningen waren in die tijd niet geweldig.

Om toch zelf in het onderhoud van haar jonge gezin te kunnen voorzien, vatte Tinie na een jaar het plan op om met boter langs de deuren te gaan venten. Na overleg met de Daler kruideniers, die haar praktisch allemaal steunden, liet ze door buurman Hesse, ambtenaar van Sociale Zaken op het gemeentehuis, onderstaand stencil afdrukken. Dit werd huis aan huis bezorgd, waarop ze veel positieve reacties vanuit de bevolking kreeg.

Esschental bracht haar de margarine met z'n bakfiets en de roomboter betrok ze van de zuivelfabriek uit ons dorp. Het werd een lucratieve zaak en zo wist ze haar hoofd boven water te houden.

Het fraaie appartementencomplex staat pal tegenover haar oude voordeur aan de Binnenweg 3. Hier wonen tegenwoordig Jan en Ans Hoiting.

Tinie Meppelink-Alting is op 23 april 2002 overleden. Als erbetoon aan deze moedige vrouw, die in de volksmond 'Botter Tinie' werd genoemd, is voor de naam 'De Boterbloem' gekozen.

De kerkklok van Dalen kwam terug

'Loeft God boven alles. Anno 1639 bin eck gegoten en tot Godes ehren voort Cerspel aan Dalen/M.F.S.'

Volgens het opschrift in de onderste rand van de oude torenklok. Die laatste letters zijn de initialen van de klok-kengieter Meester Franciscus Simons.

Meer dan driehonderd jaar heeft de luidklok trouw dienstgedaan in de toren van de Daler dorpskerk. Hieraan kwam abrupt een eind toen de bezetter tijdens de Tweede Wereldoorlog het gevaarte opeiste van burgemeester ten Holte. De Duitsers wilden het brons van de Nederlandse klokken gebruiken voor hun wapenindustrie. Er restte de burgemeester niets anders dan te gehoorzamen. Op 8 februari 1943 haalde timmerman-aannemer Geert Joosten de klok uit de toren om tijdelijk

op te slaan in de werkplaats van schilder Jan Witvoet. Die schilderde er nog gauw met grote witte letters het woord DALEN op, voordat hij samen met tal van andere bronzen slachtoffers naar Duitsland werd vervoerd. De ontvreemding van de klok maakte diepe indruk in het dorp en Ten Holte liet een officiële oorkonde van het gebeuren opstellen. Voor het nageslacht!

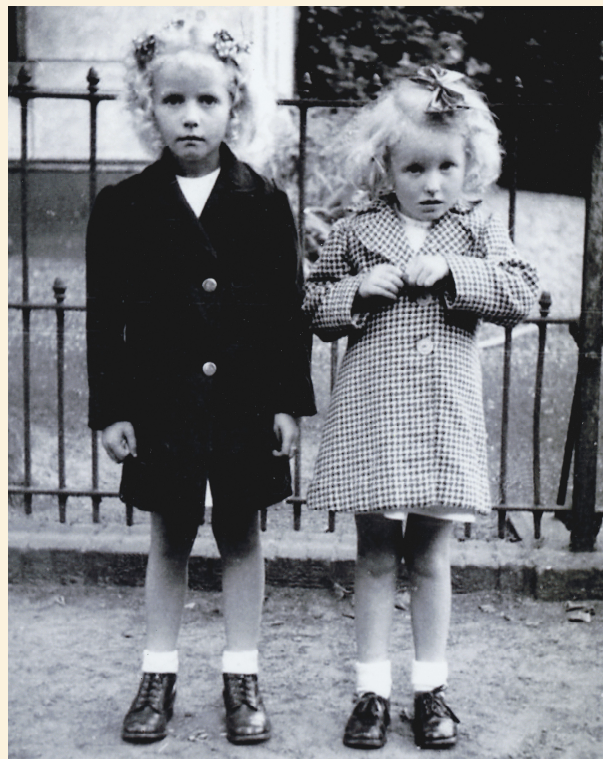
Na de bevrijding kreeg de burgemeester op 3 november 1945 bericht van het Provinciaal Bestuur, dat er in Hamburg nog Nederlandse luidklokken teruggevonden zijn. Na identificatie zouden deze worden teruggebracht. Een journalist, die naar aanleiding van dit bericht naar Hamburg reisde, schreef over zijn ervaringen een artikel. Hierin deelde hij mee dat hij de klok van de gemeente Dalen heeft herkend. Het schilderwerk van Witvoet had zijn vruchten afgeworpen. Burgemeester ten Holte las het artikel en schreef onmiddellijk een brief. 'Is de klok beschadigd en waar kan hij in ontvangst genomen worden?' Op 21 februari 1946 kreeg hij antwoord van de Kunstbeschermingsdienst Groningen. 'De klok is onbeschadigd en zal over een week weer in de toren worden teruggehangen op kosten van de eigenaar!'

Het verhaal van de beschilderde kerkklok zal bij velen inmiddels bekend zijn. *Bron: 'De kerk van Dalen' door H.D. Minderhoud.* Voor ons was er echter een reden om dit, aangevuld met detailinformatie, nogmaals te melden.

In 2002 ontvingen we voor ons archief een onscherpe copy van een krantenknipsel uit februari 1946. Helaas is (nog) niet achterhaald in welke krant of blad dit heeft bestaan en ook de website Delpher van de Koninklijke Bibliotheek biedt geen uitkomst, anders hadden we misschien een duidelijker afbeelding kunnen plaatsen.

Op het kiekje zien we twee kinderen op het kerkplein naast de Daler kerkklok met daaronder de tekst: 'De kerkklok uit Dalen, trouw bewaakt door twee blonde krulnollen, wachtende op herstel van den toren'. Het knipsel werd ingebracht door Aaltje Eggens-Meijerink. Zij woonde destijds aan de Westervijk 61 en stond met haar zusje en oma of tante te wachten op de bus.

We hebben van Aaltje ook een scherper kiekje ontvangen uit diezelfde periode, waar de zusjes duidelijker opstaan. Ditmaal aan de andere kant van de Hoofdstraat, voor de oude pastorie. Links Roelie *14-02-1942 en rechts Aaltje *8-8-1943.

Rondrit langs monumenten op Dalerveen

Zondag 17 september organiseerde Aold Daol'n een Open Monumentendag in Dalerveen. Het werd een groot succes gezien de reacties van de 54 deelnemers.

In juni verscheen een prachtig boek over de historie van Dalerveen. Dit werd geschreven door geboren en getogen Dalervener Jasper Bunschoek. Hij kreeg hierbij ondersteuning van een werkgroep fanatieke dorpsgenoten.

Als aanvulling op dit boek organiseerde Aold Daol'n een rondrit door Dalerveen langs vijf locaties waar we mochten binnenkijken. Onderweg vertelde Jasper enthousiast over verdwenen gebouwen, zoals de zui- velfabriek en de molen.

Ook werd er stilgestaan bij de herenboerderij aan de Hoofdstraat 141 gebouwd voor Lambertus Honning en z'n vrouw Rika Strating. Hier woont nu de familie Bannink.

De gasten werden beschermt tegen de regen vervoerd in het elektrische treintje van Binnenstad Coevorden..

Er was 's morgens en 's middags een rit ingepland zodat alle deelnemers de gelegenheid kregen om op elke locatie rond te kijken en het verhaal goed te volgen

Na ontvangst in de Boerhoorn was de eerste stop bij de boerderij van de fam. Tempels, een Rijksmonument aan de Lichtenburg 7. Jasper vertelde iets over het verleden. Volgens een volksverhaal zou er ooit een burcht hebben gestaan omringd door grachten en een ophaalbrug. Na vele onderzoeken is er nooit iets over ontdekt. Wel is het een van de oudste bewoonde plekjes van Dalerveen.

Albert Tempels leidde ons over de deel, waar oude (ver)bouwtekeningen hingen en nog verschillende originele elementen zichtbaar zijn.

De volgende stop was bij de monumentale boerderij van de fam. Bunting aan de NAM-weg 23. In de schuur werden we door Ria ontvangen met koffie met een molenkoek, aangeboden door Aold Daol'n.

In de sluitsteen boven de baanderdeuren staat het bouwjaar 1838. De boerderij was eeuwenlang in bezit van de familie Lipman/Ten Hool. In 1982 werd het eigendom van Henk en Ria Bunting. Zij hebben de boerderij in oude en oorspronkelijke staat teruggebracht. Als bezoeker waan je je in vroegere tijden. Alles is altijd zorgvuldig bewaard gebleven. In 2008 werd het gebouw een provinciaal monument.

We werden in kleine groepjes door Henk rondgeleid door het prachtige, authentieke woongedeelte met originele schouwen, plavuizen, bedsteden enz.

Buiten de boerderij vertelde Jasper vol overgave over de verdwenen boerderij aan het Zuideinde.

Het treintje bracht ons vervolgens langs de ijsbaan naar de Noorderackers 18 naar een prachtige oude boerderij.

Sinds 2022 zijn de nieuwe bewoners van dit Rijksmonument Henk Waling en Caroline Malmberg die met veel passie over hun historische boerderij vertelden. Ze zijn van plan nog diverse onderdelen te restaureren

Op de oude deel met originele lemen vloer en prachtig oude gebinten kregen we de eerste uitleg.

Binnen is alles in oude stijl gebleven met bewerkte schoorsteenmantels, bedsteden met 'nerfbeschilderde' deuren en prachtige binnenluiken.

De laatste stop was aan de Hoofdstraat 139 bij de fam. Wiers. Daar staat achter op het erf een oud vervallen onbewoonbaar keuterboerderijtje met lemen wanden

Gerrit Wiers vertelde hier over z'n oompies die er hebben gewoond. Het huis ligt nu ver verwijderd van de weg, maar vroeger lag het aan een doorlopende zandweg. In de jaren 20 van de vorige eeuw kreeg Dalerveen een verharde verbinding naar Dalen.

Het treintje bracht ons terug naar de Boerhoorn waar onder het genot van een drankje nagepraat werd over deze bijzonder geslaagde dag. De deelnemende gastheren/dames, de chauffeur van het treintje en natuurlijk onze gids Jasper kregen als dank een mand met lekkernijen. De deelnemers waren erg enthousiast over hetgeen ze gezien en gehoord hebben.

Het boek 'Op Dalerveen' is te koop bij Aold Daol'n. Zie voor meer informatie pag. 3 van deze nieuwsbrief.

De 'Nijstad' in Wachtum

Oudere Wachtumers noemen het nu nog de 'Nijstad'. Een aantal boerderijen in het Oostereind, waar lang geleden een hevige brand heeft gewoed. Volgens de overlevering was alles verwoest en werden er daarna vier nieuwe (nije) boerderijen gebouwd. Deze kwamen vóór op de betreffende erven, dichterbij de straat. Het betreft de huidige adressen Oostereind 2, 4, 6 en 8.

We zijn nu bijna 160 jaar verder en van details over de brand is niets meer bekend. Nader onderzoek leert dat het ook voor ons lastig is om hierover in de gemeentearchieven of in oude kranten iets terug te vinden. Wat konden we wél achterhalen;

De oorzaak van de brand

In de Delftse Courant van dinsdag 27 augustus 1867 lezen we het volgende bericht. De grote ramp die zich in Wachtum voltrok is ontstaan door hooibroei.

— Te **Wachtum**, 1½ uur van Coevorden, zijn jl. Vrijdag middag vier huizen, door vijf huisgezinnen bewoond, totaal afgebrand. Het meerendeel der zich daarin bevindende have, hooi, stroo, enz. is eene prooi der vlammen geworden. Men zegt, dat weinig tegen brandschade verzekerd en de **brand** door hooibroeiing ontstaan is. Reeds gedurende eenige dagen meende men aldaar eene brandlucht te bespeuren, zonder dat men evenwel onderzocht, wat daarvan de oorzaak was.

Het weer

Volgens het KNMI lag de temperatuur op 23 augustus 1867 rond de 17,0 °C. Er was 2 mm neerslag en de winddruk was 2 kgf/m² en kwam overheersend uit het noord-noord-westen. Een matige wind dus. Gezien de windrichting zal de brand vermoedelijk zijn ontstaan aan het Oostereind 2.

De brandweer

De met riet gedekte boerderijen en schuren stonden vaak dicht bij elkaar. Bij brand was dit dus extra gevaarlijk. In de 19^e eeuw had de nachtwacht nog een belangrijke rol. Ze waarschuwden in geval van brand de bewoners en de burens. Er waren wel brandkuilen, maar van blussen kwam vaak weinig terecht.

In 1865 was er in de gemeente Dalen voor het eerst sprake van een brandweerorganisatie.

Het gemeentebestuur wees voor de dorpen in totaal 118 mannen aan om dienst te doen bij de brandweer. Dat was dan voor tien jaar en zonder betaling, als een soort dienstplicht. Brandbestrijding was een zaak van algemeen belang, hiervoor moest men zich onvoorwaardelijk inzetten.

De functies waren: brandmeester bij de zeilen, bij de spuit en bij de haken, straalpijphouders, waterstorters, putters bij de spuit die het water uit de brandkuil of de sloot moesten putten, pompers en zakkendragers.

Volgens een schrijven van 21 september 1871 door de heer J. Oldenbandrinh namens de Gemeente Dalen, bleek dat er in Wachtum 20 mannen waren aangewezen voor brandbestrijding. We lezen in dezelfde brief echter dat veldwachter van der Post en rijksveldwachter G. Huijgen beiden een proces-verbaal hebben opgemaakt omdat er een aantal brandweermannen niet kwamen opdagen bij de bestrijding van de brand in Wachtum. Met name werden Johannes Claasen, Cornelis Nuver, Willem Sniijders, Olf Zwaving en Hendrik Kiers in de brief genoemd. Hoe het verder is afgelopen weten we niet, maar hieruit blijkt wel dat niet ieder om deze bijbaan stond te springen. Of de weigering uiteindelijk invloed op het bluswerk of andere consequenties had is ons ook niet bekend.

De situering van de vier boerderijen

Helaas konden we geen kaartmateriaal of bewonerslijsten uit 1867 vinden. Voor de bebouwing gaan we daarom uit van bovenstaande kadastrale kaart van Wachtum uit 1832. (bron: HISGIS). Opvallend is dat de bebouwing in het Middendorp aan de noordzijde van de weg en in het Oostereind hoofdzakelijk aan de westkant is. Bijzonder is ook, dat op een luchtfoto uit 1989 de erfgronden na 150 jaar nagenoeg nog overeenkwamen.

Als we inzoomen op de erven Oostereind 2 (deze ligt het meest noordelijk) 4, 6 en 8 zien we in rood de hoofdgebouwen, lichtgroen de bijgebouwen en oranje de wegen.

Bij de grote brand zijn nagenoeg alle vier boerderijen en schuren verloren gegaan. De nu nog bestaande weg door Wachtum liep in 1832 op dezelfde plaats. De boerderijen lagen echter veel verder van de weg af. Huisnr. 2 lag met zijn voorkant waar nu de achterkant is. Nr. 4 is ongeveer 50 meter naar het noordoosten verschoven. Nr. 6 is ongeveer 10 meter richting de weg verschoven en iets gedraaid. De huidige boerderij op nr. 8 ligt ongeveer 75 meter verder naar het oosten, richting de weg. Achter de oude boerderijen liep vroeger het kerkpad van Wachtum naar Dalen langs.

De eigenaren/bewoners

Helaas kunnen we de namen van de bewoners die in 1867 op de betreffende adressen woonden niet achterhalen. Het bevolkingsregister uit 1832 geeft wel de namen van de eigenaren en huurders (meiers). Veelal woonde men generaties lang op hetzelfde erf. We kunnen echter niet met zekerheid zeggen of dit dus ook voor de situatie in 1867 gold. De situatie in 1832: Nr. 2 was eigendom van Jan ten Holte en huurder was wed. Jantje Geerts. Nrs. 4 en 6 waren van Hendrik Eising met als huurders op 4 Jacob Berends (later Hoving of Caspers) en Eising woonde zelf op 6. Nr. 8 was eigendom van Warmold Aling en meier was Jan Engberts.

De Nijstad

Al snel werd begonnen met de herbouw van vier boerderijen. Voor de beeldvorming van de oudere Wachtumers, noemen we de bewoners die er vanaf de 30er jaren enkele generaties woonden.

Aan het Oostereind 2 verscheen een hoeve op het erf dat sinds 1748 eigendom was van de fam. ten Holte. Deze werd in 1930 bewoond door de familie Kars Kiers

en later door het gezin van Egbert Buls. Hier wonen nu Lonneke en Kees met hun kinderen.

Oostereind 4 was in 1930 eigendom van de familie Caspers en werd bewoond door Lambert Albring. Tussen nr. 4 en 6 liep een straatje (steeg). Deze is oranje op het kaartje. Albring werd in de volksmond dan ook 'Stegeberends Laambert' genoemd. Op dit adres wonen nu André en Willie Swart. Op de sluitsteen boven de baanderdeur prijkt het jaartal 1867.

De weduwe J. Brinkman woonde destijds op nr. 6. Daarna Jan en Eke Weggemans en tegenwoordig Gideon en Nathalie Winkel met hun gezin.

De familie Jan Wilting woonde in 1930 aan het Oostereind 8. Achterkleinzoon Klaas en z'n vrouw Herma wonen hier nu met hun gezin.

Bronnen: Wachtum 1600-1800 door G. Hovenkamp, Water en Vuur door H.D. Minderhoud, Archief Gemeente Coevorden, Delpher.

Pingoruïne De Bongerd bij Dalen

Aan de zuidkant van Dalen, ten westen van de Bente, ligt sinds mensenheugenis een meertje dat we tegenwoordig kennen als visvijver De Bongerd.

Op een oude landkaarten van cartograaf ingenieur Hottinger uit 1792 zien we de plas reeds ingetekend. Uit onderzoek is echter gebleken dat het meertje is ontstaan aan het einde van de laatste ijstijd.

IJstijd

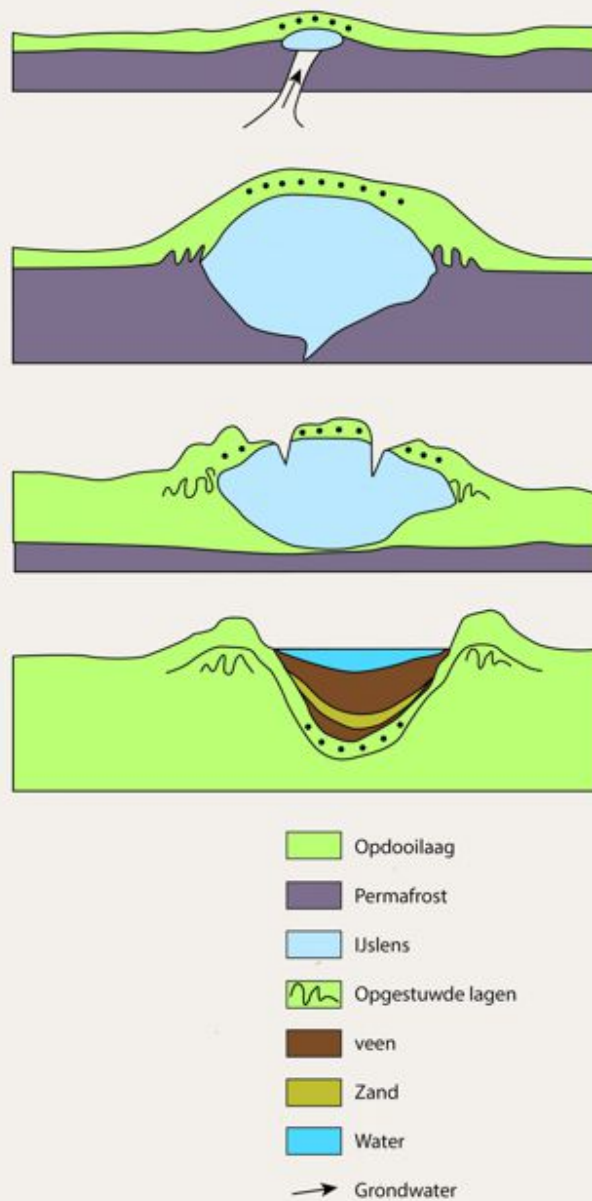
Ongeveer 115.000 jaar geleden daalde de temperatuur op aarde sterk. Er brak een tijdvak aan (het Weichselien), waarin koude en warme perioden elkaar afwisselden. In de laatste fase, zo'n 28.000 tot 11.500 jaar geleden (het Pleniglaciaal) werd het extreem koud. De zeespiegel was zo laag dat de Noordzee droog stond en het kale Nederlandse landschap was net een grote poolwoestijn. De bodem was het gehele jaar permanent bevroren (permafrost). Onder invloed van deze extreme kou deden zich allerlei bijzondere verschijnselen voor. Er ontstonden specifieke landschapsvormen door vrij spel van wind, druk van het water en door seizoenswisseling van vriezen en dooien.

Pingo en pingoruïne

Een goed voorbeeld van zo'n nog altijd duidelijk zichtbaar verschijnsel zijn de pingoruïnes. Het zijn overblijfselen uit de laatste ijstijd en De Bongerd (foto 1952) is daar een prachtig voorbeeld van. Pingoruïnes zijn restanten van ijsheuvels, die pingo's worden genoemd.

Het woord pingo is een woord dat de Eskimo's (Inuit) op Groenland en in Canada gebruikten en 'heuvel die groeit' betekent. De grond was op het eind van de laatste ijstijd tot op grote diepte bevroren. Onder deze permafrost blijft het grondwater onder druk naar de dalen stromen. Zo ontstonden in de bodem ijslenzen. Door de blijvende aanvoer van grondwater groeiden deze ijslenzen en duwden ze de grond omhoog. Ze groeide tot een bolvormige 'ijsheuvel' ofwel een pingo. Deze heuvels konden wel enige tientallen meters hoog worden. Doordat de bodem bevroren was, scheurde de grond op de heuvel. In arctische gebieden met permafrost zoals in Alaska, komen deze pingo's nog steeds voor.

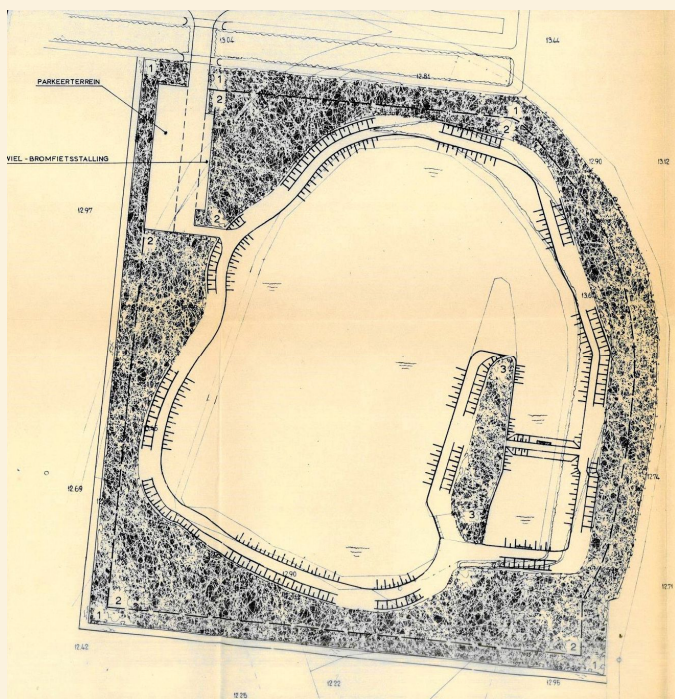
In de daaropvolgende warmere periode smolt deze ijslens en daarmee ook ijsheuvel tot een cirkelvormige krater of meertje. Hierin bleef smeltwater achter met zand op de bodem. Daar overheen vormde zich in duizenden jaren tijd een laag veengrond. Dit noemt men nu een pingoruïne. Deze kan wel een diepte hebben van 2,5 tot 20 meter, maar meestal gaan ze tot 6 meter, opgevuld met veen. De pingoruïne is een typisch Drents-Fries verschijnsel.

Er waren in Dalen vermoedelijk meerdere pingo's, bijvoorbeeld op het industrieterrein Kleine Veld, de voormalige vuilstortplaats ten noorden van de Oude Coevorderweg en twee naast elkaar in het gebied dat van oudsher Laveringsveen werd genoemd.

Bewoning

Bij veel pingoruïnes ontstonden in de prehistorie, na de extreem koude periode, nederzettingen van jagers en verzamelaars op het omringende land dat soms een hoogte van meer dan 13 meter boven NOP had. Er was immers altijd een natuurlijke bron van voedsel en water in de buurt. Waarschijnlijk werden er ook offers gebracht. In veel latere tijd kon het vee er drinken en werden er schapen gewassen. Archeologisch waardevolle opgravingen op korte afstand van de Bongerd, wijzen op bewoning van dit gebied door alle eeuwen heen. Recente luchtfoto's geven een nog ongerept greppelgraf en middeleeuwse karrensporen prijs in de directe omgeving van de oude plas.

Visvijver

Sinds de 40er jaren maakt hengelsportvereniging "De Leugenaar" in Dalen gebruik van het water. Om deze visvijver haar definitieve recreatieve bestemming te kunnen geven was het noodzakelijk dat in 1967

de fraaie plas en aanliggende gronden door de gemeente werden aangekocht. Het doel was tweeledig, nl. het behoud van de plas in de Bente en de waarborging van ontspanningsmogelijkheden voor de vele natuur- en hengelsportliefhebbers in Dalen e.o. Door de hengelsportvereniging, die in 1970 wel 550 leden had, was er voortdurend bij de gemeente op aangedrongen om de plas te verdiepen en te vergroten.

In overleg met de Cultuurtechnische Dienst van het Ministerie van Landbouw en Visserij en de Plaatselijke Commissie voor de Ruilverkaveling werden de werkzaamheden opgedragen aan de Koninklijke Nederlandse Heidemaatschappij. Waarna voorgaande tekening werd gemaakt. Daarnaast kwam er een aankleding met meidoorns, wilgen en hondsrozen om de omgeving wat meer allure te geven. Ook werd er een parkeerterrein met rijwiel- en bromfietsstalling aangelegd.

De luchtfoto uit de 80er jaren geeft nog een goed beeld van de huidige situatie.

Bronnen: Gemeentearchief Coevorden, Oet't Carspel Sweel sept. 2019, Dagblad van het Noorden 9-8-2021.

Vergeelde plaatjes

Wachstum - Uitstapje naar Scheveningen in ± 1928: V.l.n.r.: Hendrik Vleems, Klaas Lanning, Hendrik Hiddingh, Albert Vleems en Henderikus Koers.

De kapel van Hulsvoord te Dalen

Amateurhistoricus Ir. Herman Brand, geboren in Dalen en opgegroeid in Coevorden, schreef in 1985 een artikel over zijn Speurtocht naar de verdwenen Kapel van Hulsvoord. Dit stuk heeft de redactie als basis genomen voor onderstaand verslag.

Steeds weer duikt de naam van de kapel op in de geschiedenis. We lezen ook kapel van Hulsvoord, Hulsforde, Hulsfoorde, Hulsvoord, Hulstvoorde. De plaats waar ze gestaan heeft is echter al eeuwenlang mysterieus. Slechts uit overlevering is bekend dat de locatie ergens ten oosten van de R.K.-begraafplaats (tussen Coevorden en Dalen) moet zijn geweest, waar nog een akker als zodanig bekend was en ten westen van het Drostendiep

Het onderzoek van Brand richt zich op de late middeleeuwen, een periode waarin bijna alle Nederlanders christelijk waren. De Rooms-Katholieke kerk vierde hoogtij, zo ook in Dalen. Maar dan was er ook nog de kapel Hulstvoorde, heeft deze wel echt bestaan?

De kapel heeft echt bestaan

Het niet zomaar een gebouw. Ze werd als buitengewoon heilig gezien en het gebruik van de kapel was multifunctioneel. Onder meer werden de bisschoppen van Utrecht er gehuldigd door hun Drentse onderdanen als ze voor het eerst op hun weg van Coevorden naar Groningen, Drents grondgebied betraden en daar beloofden de oude privilegiën te zullen handhaven.

Volgens de 17e eeuwse Coevorder dominee Picardt zou deze huldiging reeds dateren uit de tijd dat de bisschop van Utrecht door de keizer met Drenthe werd beleend (1046). Daarbij zouden ook door de bisschop "goude en silvere penninge" zijn rondgestrooid. Soms ging het er in Hulsvoord wel eens vrolijk toe. Toen op 24 april 1402 de laatste Heer van Coevorden, Reynold, afstand moest doen van zijn rechten op Coevorden en Drenthe vond er in de kapel een plechtigheid plaats. De bisschop of-freerde, als uiteindelijke overwinnaar, de aanwezigen (waaronder Reynold, de etten van Drenthe en vele bewoners van de dorpen) niet minder dan twaalf amen bier in vaten (150 liter per aam). Hij voegde daarbij aan toe: "Ende dat gi daarvan hartelijk met een voorgaende gedachtnisse van u en uwe nakomelingen drinkt" waarna

de aanwezigen met blij gelaat en een vrolijke stem riepen: "Het gha wel onzen welgeboren Heer van Utrecht en wij zullen sijn bevel gehoorsaem sijn ende in de naame des Heeren lustich drinken".

Ook werden er missen opgedragen in Hulsvoord. De Drenthen hielden er landdagen en nog na 1576 werden er vergaderingen van bestuurscolleges belegd. Hulsvoord was een soort dorpshuis, maar dan wel op gewestelijk niveau. Maar dat was nog niet alles.

Naast de verkondiging van het eeuwige leven werd er ook bewerkstelligd dat sommigen er versneld naar toe geholpen werden. Hulsvoord was voor velen in de middeleeuwen een luguber begrip. Hoewel het bestuurscentrum van Drenthe in Coevorden was gevestigd, mochten de Drenthen, door onder meer een toezegging van bis-

schop Jan van Diest in 1328, in bepaalde zaken niet in die stad worden berecht omdat daar het Sallandse recht gold. Zo dicht mogelijk erbij, binnen het rechtsgebied van Dalen, mocht dat

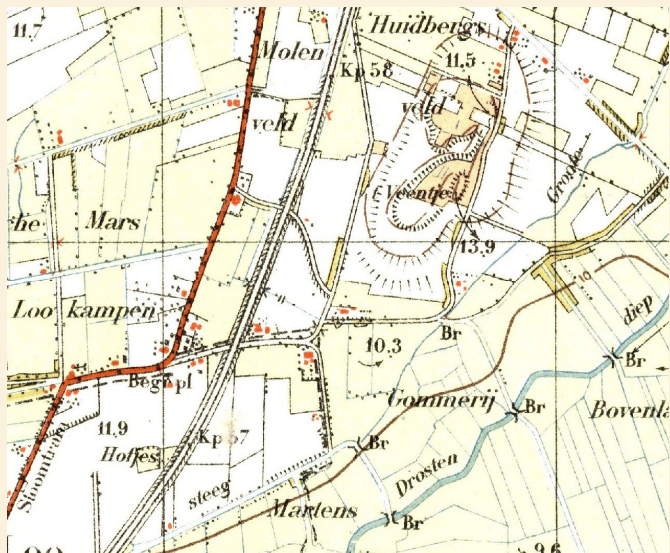
wel. Menige misdadiger of wat ervoor door ging eindigde zijn leven bij de Kapel aan de galg. Er was dan ook een kerkhof, zoals blijkt uit de akten die betrekking hebben op de afstand van de rechten op Drenthe en Coevorden in 1402. Daarin wordt gesproken van een "ante cimeterum capelle" dat wil zeggen "een kapel vóór het kerkhof". Op 23 oktober 1585 werden te "Hulsfoorde" de rekeningen van de in Coevorden wonende landschrijver Jan Mus door drost en gecommitteerden afgesloten. In het Fries Stadhoudelijk Archief zit correspondentie tussen stadhouder Willem Lodewijk en de Coevorder commandeur Krijn de Blauw. We lezen: Omstreeks 1595 werd de kapel gesloopt omdat haar bakstenen in Coevorden hard nodig waren. De bevolking begon, blijkens mededeling van De Blauw, hutten te bouwen. Tijdens de strijd tegen de Spanjaarden in 1592 was immers de gehele stad vrijwel met de grond gelijk gemaakt.

Lag de Kapel tot Hulsvoord in Dalen?

De kapel lag op de grens van het grondgebied van Coevorden en Dalen in wat destijds gold als het Landschap Drenthe. Hieruit te concluderen dat de locatie gezocht moet worden binnen de huidige gemeente Dalen zou voorbarig kunnen zijn. Pas in 1649, na meer dan een eeuw gekrakeel, werden de grenzen tussen beide rechtsgebieden n.l. vastgesteld: "langs Weyerswolde, de Zutphenseberg, het Binnenvree, het Drostendiep tot den invall van de Mattmagorsloot, lijnrecht naer de steen op de Hulsfoorderdijck, over de Groote Loo, naer waer het Loodiep tussen de beide Looën in loopt".

In deze omschrijving zijn in grote lijnen de huidige grenzen te herkennen, echter niet exact. De (ons onbekende) steen op de Hulsfoorderdijck stond vermoedelijk op het meest zuidelijke deel van de Oude Coevorderweg (nu de Achterloo) in het gebied de Gommerij dat tegen de huidige rondweg loopt.

Dat Hulsvoort binnen het rechtsgebied van Dalen lag en eveneens binnen de huidige gemeente Dalen lijkt echter geen twijfel. In "de Lande staet der Groenlanden" van Dalen van 1654 komen de "Holvoortsmaet", de "Holvoortmaet" en "Holvoort" voor.

Kaartje uit 1933 met in het westen de RK begraafplaats, in het oosten het Drostendiep en daartussen de streek de Gommerij, .

Bereikbaarheid bij hoge waterstand

Een belangrijke voorwaarde waaraan de gezochte locatie moet voldoen is dat die bij "hoog water" zeer moeilijk bereikbaar was. Dit blijkt uit de rekeningen van de Drost uit de tweede helft van de 16e eeuw. Veroordeelden uit Drenthe ondergingen voor een deel hun straf te Hulsforde. In de zomer werden zij per wagen naar die plaats vervoerd, evenals andere bij de voltrekking van het vonnis betrokken personen, voorzien van de nodige instrumenten. Bij hoog water was dit echter niet mogelijk, maar moest gebruik gemaakt worden van een schuit. In de winter, als er ijs lag, moest men de ge-rechtsplaats te voet bereiken.

Herman Brand bracht de waterpeilen en de bodemhoogten uit die tijd in kaart en ontdekte zo de enige plek in het gebied waar je ook in natte tijden de voeten drooghield: op de Achterloo, tussen de Rondweg en Huttenheugte.

Het gebied Hulsvoort

'Zoals reeds eerder gezegd zou Hulsvoort gelegen zijn ten oosten van het R.K.-kerkhof, ongeveer halverwege tussen Coevorden en Dalen. Dat dit inderdaad zo moest zijn werd mij duidelijk naarmate mijn onderzoek vorderde: er bleef gewoon geen andere plaats over die aan de verschillende voorwaarden voldeed. Vol verwachting heb ik de kadastrale minuut van omstreeks 1825 geraadpleegd en kon blij verrast constateren dat de naam Hulsvoort er op voorkwam! Het ligt wat achteraf in de nabijheid van het door de aanleg van de rondweg afgekapte Drostendiep en niet ver van de westkant van recreatiepark 'Huttenheugte'. Direct aan de westzijde ervan zijn de hogere akkers van de Achterloo en in deze akkers werd in 1979 een nederzetting uit de ijzertijd blootgelegd. De naam Hulsvoort zelf staat geschreven in

een door haar grootte opvallend perceel. Naast dit perceel komt nog een huis voor (dat blijkens de kadastrale kaart van omstreeks 1880 dan verdwenen is). Aan de noord-westzijde van dit perceel loopt een wetering, die om het perceel heenbuigt en uitmondt in het Drostendiep.

De bereikbaarheid van Hulsvoort in vroeger tijden moet goed genoemd worden. Vanuit het noorden liep de Oude Coevorderweg er recht op aan. Aannemelijk is dat deze weg (althans bij lage waterstanden) aansloot op de twee wegen die op de Poppenhare liepen, vrijwel in de richting van het Kasteel van Coevorden naar de "Noordpoorte".

De plaats van kapel en kerkhof

Hulsvoort (kapel en kerkhof) zal zeker op een hoogte hebben gelegen. Deze hoogte zal niet meer in de oude vorm bestaan. Burgemeester Cassa van Dalen (rechts) heeft in 1818 ook nog iets nagelaten. Hem was verzocht de "gedenkstukken of oudheden" in zijn gemeente op te geven. Dat was er maar één: een oude schans, toen nog twintig voeten boven de omliggende landen uitstekend en omgeven door een vrij diepe gracht. "Deze schans," zegt Cassa, "ligt tusschen Coevorden en Dalen, op de Loo op eene bogt en ten oosten van den dijk of grooten weg, op afstand van ongeveer 10 minuten gaans van de noordoostelijke buitenwerken der vesting Coevorden, te weten van dat gedeelte waar zich het kasteel bevindt". De overlevering wil, volgens Cassa, dat deze schans door de bisschop van Munster is aangelegd. Dit laatste is niet onmogelijk. We komen, als we de afstand van tien minuten gaans (900 meter) uitzetten, uit bij de hooilanden langs het Drostendiep direct ten zuiden van de Matmegoorsloot.

Hulsvoort ging vroeger voor heilig door. Op basis van een passage in de 'Historia Episcopatum' van Van Heussen lijkt het tonen van bijzondere relieken in de kapel van Hulsvoorde bedevaartgangers uit de wijde omgeving te hebben getrokken. Als dat zo was zal er van die heiligheid nog iets overgebleven zijn.

In elk geval mag het een wonder heten, dat deze locatie de planologische ontwikkeling van de laatste decennia aardig heeft overleefd. Alleen daarom al verdient ze, ingeklemd tussen de rondweg van Coevorden en het grootschalige recreatiepark, een nader onderzoek, om nog maar niet te spreken van het symbool wat een in enigerlei vorm heropgerichte kapel van Hulsvoort zou kunnen zijn voor de betere verhoudingen die tussen Drenthe en Coevorden zijn gegroeid. De Hulsvoorderdijk is al een mooi voorbeeld van historisch besef.

Ingebrachte voorwerpen

Tekst op het kopje: 'Uit aching wordt dit klein geschenk. U door mij gegeven. Aanvaard het blij gebruik het veel. In liefde heel uw leven'.

Antieke schoolmaterialen uit het begin van de 20^e eeuw.

Medaille Sportvereniging Dalen 1e prijs 100 meter hardlopen, atletiekwedstrijden op 7-9-1947 te Dalen.

Blikje met aardappelsago W.A. Scholten 1950-1960.

Podcast verzet in WO2 met gebr. Hartemink

De verhalen over het verzet in de Tweede Wereldoorlog blijven ons altijd intrigeren. Waarom kwam men tot deze heldendaden? Was het uit humanitaire overweging of misschien geloofsovertuiging?

'De arrestatie van een Coevorder verzetsgroep'.

Freek Schröder dook in het verzetsverleden van zijn grootvader Willem Mantel en maakte er een podcast over. Op het internet kan je de 35 minuten durende audio uitzending onder deze titel beluisteren. Scan de QR code voor een directe link.

In ZO- Drenthe waren verschillende ondergrondse bewegingen. Willem Mantel maakte deel uit van een verzetsgroep die actief was in Coevorden en omgeving. Aan de hand van interviews met nabestaanden en ooggetuigenverslagen geeft Schröder een inkijkje in deze groep. Hij neemt de luisteraar stap voor stap mee in de zoektocht naar de verzetsdaden van zijn overgrootvader, die directeur was van de Rijks-HBS in Coevorden.

Omdat zijn eigen familie weinig weet te vertellen speurt hij verder en komt uit bij de familie Hartemink op de

boerderij Hoogehaar 12, bij de Vossebelt. Hij praat met Gerard Hartemink over de verzetsdaden van zijn ooms Albert (links) en Bernhard (rechts) die hiervandaan wapentransport en voedselbonnen regelden, maar waar ook onderduikers zaten.

Mantel en de gebroeders Hartemink werden in 1945 opgepakt en hebben de oorlog niet overleefd. Ze werden als represaillemaatregel door de Duitsers gefusilleerd op de Woeste Hoeve bij Beekbergen.

Vergeelde plaatjes

Dalerpeel – Lekker fietsen op de Dorpsstraat in 1967. V.l.n.r.: Herma Snippe, Auke Snippe, Wim Kersies (Wzn.), Koen Staphorst en Wim Kersies (Joh.zn).

Wachtum - Schoolfoto ong. 1949. Boven: Klaas Uineken, Hendrik Gubler, Egbert Benning, Albert Velting, Margienus Kiers, Gezina Vleems, Hillie Koers, Roelie Wiebing, Tina Veldhuis, Jantje ter Haar. Tweede rij: Gerrit Schepers, Jo Meijering, Geesje Hegen, Grietje Schepers, Gezina Snijders, Jan Harm Assen, Albert Oving, Henderikus Baks, Albertus Jalving, Geert Buls. Derde rij: Aaltje Kiers, Hanna Reinders, Hillie Buls, Lina Hidding, Harm Keen, Grietje Wiebing, Hennie Assen, Wim Gubler, Egberdina Benning, Gerrit Abbing, Henk Annen, Henk Schepers. Vierde rij: Harm Jalving, meester Gezinus A. Boesjes, Jan Oving, Jan Hegen, Job Hoving, Lida Hoving, juf Fenna Habing, Aaltje Jalving, Harm Koers, Luuk Uineken. Vijfde rij: Jan Tijink, Alie Kalkdijk, Hennie Jalving, Mannie Engels, Geesje Engels, Tina Hoving, Tinie Meijering, Geert Engels, Berend Baks, Geert Koers, Griet Hegen. Onderste rij: Jantje Koers, Hendrikje Uineken, T ? Oving, Geesje Wassen, Sientje ter Haar.

Dalerveen – Schoolreis naar Douwenezand juli 1966. V.l.n.r. boven: Henk Hoiting, Jan Sibon, Jan Luffing, Gerrit Wiers, Arend Wilting, Henk Scholten, Riekus Hermelink, Jan Meppelink, Johannes Scholten, Jan Winter, Jan Kiers, Gea Koers, Roelie Bouwers, Nicky Koster. Middelste rij: Harm Koers, Gerrit Smits, voor hem Jan Smits, Albert Waninge, Trijntje Brands, achter haar Lambert Bazuin, Alie Ijdens, Nellie Bouwers, Mieke Hermelink, Trijntje Dijks, Hannie Baks, Geja Bouwers, Marchientje Wilting, Geertje Bakker, Johanna Tijben, achter haar Albert Velting, Grietje Bazuin, Minie Zandvoort, achter haar Geesje Vleems, Lammie Smits, Zwaantje Koers, meester Beumkes, meester Oosting. Voorste rij: Geesje Sibon, achter haar Jan Smits, Hilda Waninge, Ina Mulder, Harma Weerman, Hennie Wiers, Rikie Dijks, Willy Bazuin, Henk Koers, Albert Bouwers, Jan Smits, Alie Wiers, Willy Bazuin, Willem Koster, Tinie Meppelink, Dina Wilting.

Ingebrachte voorwerpen

Het najaar was blijkbaar de tijd om de kasten en de zolders weer eens op te ruimen. Ook verhuizing is vaak een reden waarbij men vaak denkt aan Aold Daol'n. We werden weer verrast met waardevolle en museumwaardige spullen. Diverse gebruiksvoorwerpen, kleding en oude foto's werden ingebracht. Hierbij een selectie en nogmaals een bedankje aan alle gulle gevers.

Plaatstroof met koperen bovenplaat 1e helft 20e eeuw.

Pop van het Duitse merk Sonneberg uit 1954.

Merklap uit 1965 met een spreuk voor de molenaar.

Museummolen "Jan Pol" in Dalen

Het toeristisch seizoen loopt van april tot november. Tijdens de winterperiode zijn we gesloten. In maart zijn we éénmalig geopend tijdens de Open Atelierdagen. We hopen dat we jullie in het nieuwe seizoen weer gezond en wel mogen ontvangen. Misschien een tip om dan, met een familiedag of reünie, eens een bezoekje te brengen aan de museummolen.

Openingstijden:

Van 17 april - 27 oktober.
Elke woensdag t/m zaterdag
van 13:30 uur tot 16:30 uur.

Bezoekadres: Molenwijk 8, 7751 CG Dalen.
Er is een traplift naar de 1^e verdieping
en een invalidentoilet aanwezig.

Entree:

Volwassenen € 3,-- (incl. gratis rondleiding).
Kinderen t/m 12 jaar gratis (onder begeleiding).
Groepen of schoolexcursies speciaal tarief.
Vrienden (donateurs) altijd gratis entree!

Informatie:

Afspraken: S. Lamberts-Boer tel. 06-12545953

Inhoudsopgave

1. Open Atelier Dagen 9 en 10 maart in de molen
Tussen Kunst en Kitsch 20 april in de Baander
2. Bestuursinformatie
4. 'De Boterbloem' eerbetoon aan Tinie Meppelink
5. De kerkklok van Dalen kwam terug
6. Rondrit langs monumenten op Dalerveen
8. De 'Nijstad' in Wachtum
10. Pingoruïne de Bongerd bij Dalen
12. De kapel van Hulsvoort te Dalen
14. Ingebrachte voorwerpen en vergeelde plaatjes
Podcast over verzet in WO2 met gebr. Hartemink
15. Vergeelde plaatjes Wachtum en Dalerveen
16. Ingebrachte voorwerpen en Museummolen

Redactie(adres) Nieuwsbrief

Henk Nijkamp - Stationsstraat 2a
7751 GE Dalen - tel. 06-10418965

Giny Oosterwijk en Anna Wiers

mail: aolddaoln@gmail.com
site: www.aolddaoln.nl

ISSN 1879 - 6427